

FÉRFI 1945/46 FORDULÓJÁN

Hát minek két fiú, mikor
az egyik Narviknál, a másik
túl a Volgán, eltűnt, mindkettő,
hát minek, ha elveszett, a lakás, a mi
szerény boltunk, minek hát,
épp a vége előtt, robbanóbomba
volt, és hozzá még az asszony is ott veszett,
hát minek mindez és oly megmásíthatatlanul,
a puszta életünk kinek mentjük meg, minek váltunk inget
és évet, és minek emelünk poharat
és kire.

HAJNAL GÁBOR fordításai

Richard Leising

BERLIN, LOTTUMSTRASSE

1. A szénhordó nyakig sárga hajat hord, mely a szénpor
mocskától fekete volt.
2. A szénhordó targoncával érkezett meg, teljesen egyedül
húzta a terhet.
3. A szénhordó bőrkötényt kötött magára, melynek már nyűtt
volt a háta meg a válla.
4. A szénhordó háti fa-kosaraiba, melyek félakkorák mint ő és
kétszer olyan vastagok, brikettet halmozott, kábé száz darabot.
5. A szénhordó a kocsira mintegy harminc kosarat tett, s úgy
döntötte egymásnak őket, hogy a földre egyik sem eshet.
6. A szeneskosarakkal megrakott kocsi a házat eléri. A szén-
hordó csönget. Az ablakon egy férfi néz ki,
7. aki a szénrendelést, már jön is le és megmutatja a szén-
hordónak, hol a pince.
8. Máris úgy áll a targoncán az egyik kosár, hogy a szénhordó
háttal pontosan előtte áll.
9. A szénhordó a kosárba bőrszíjat akaszt, átveti a vállán és
a keze köré csavarja azt.
10. Keresztcsontját a szénhordó a kosárnak szorítja erősen, majd
meghajol és a kosár a hátára zökken.
11. A szénhordó a kosárral indul a házba nyomban; huszonkét
lépcső visz a pincébe s huszonkettő visz ki onnan.
12. A szénhordónak pimasz a képe, laza térdel cipeli terhét.
És nem füttyörészve.
13. A szénhordó a lerakodást befejezte, ácsorog még vagy két
percig itt, aztán egy üveg Schultheiss-sört iszik.

ÖBLÖL

Amikor a jég az öblöt eléri
Akkor a hattyúk is elérik az öblöt

Akkor csőrük az utolsó vízbe csapdos
Akkor gyűrűket von köréjük a jég
Akkor befagynak a gyűrűk
Akkor elernyednek a hattyúk
Akkor meghalnak
Sietősen

Akkor újak jönnek

Akkor odamehetünk
Akkor elcsíphetünk egy hattyút
Akkor a mosókonyhába hurcolhatjuk
Akkor vizet önthetünk a kádba
Akkor beledughatjuk a hattyút

Akkor tüzet rakhatunk
Akkor vizet melegíthetünk
Akkor adhatunk neki valamit zabálni

Akkor adhatunk neki valamit zabálni
Akkor halat és kenyeret adhatunk neki
Akkor nem zabál
Akkor halat és kenyeret adhatunk neki
Akkor pudingot és kenyeret adhatunk neki
Akkor mindenünket odaadhatjuk neki
Akkor nem zabál
Akkor jó szavakat is adhatunk neki

Akkor nem zabál

Akkor a nyaka elvékonyul
Akkor bámulhatjuk a nyakát ahogy elvékonyul
Akkor bámulhatjuk a nyakát ahogy elsárgul
Akkor nem horkan fel ha megközelítjük
Akkor vár valamire
Akkor a vizet zöldre kakálja
Akkor átbukik nyaka a kád peremén
Akkor megdöglik
Akkor ki kell őt venni a vízből
Akkor ki kell tépni a tollát
Akkor gödörbe kell hajítani őt

Akkor kezet kell mosni

A MINIMUMRÓL

Még csak keskeny Senkiföldje a nappal a Kelet s a Föld közt,
de a nincstelen mindjárt madarak ezre dicséri
fennhangon! Még ahol el van torlaszolva az ég, mint
Lipcsében, ott is megjelennek — és? Hallatnak magukról!
Elég, ha valami csak fa a kőtenger közepén és máris
beindul az üzem! Egy nyolcadnyi zöld és rögtön kész a rendkívüli
teljesítmény! Sőt,
még a mérsékeltén kényelmes tetőgerincen is felcsendül
a hangjuk!

EÖRSI ISTVÁN fordításai

Marit Wiklund (Norvégia): Thomas Mürer
(II. Nemzetközi Kisplasztikai Biennálé, Budapest)